

[Viola Nørlov.]

mærkeligt, at Danmark er med til at skaffe kvinderne i u-landene gratis spiral, men lader danske kvinder sejle deres egen sø. Hvis det foreliggende forslag kan bedre denne situation, er det ikke fremsat forgæves.

De af mine gruppefæller, der går ind for fri abort, har måske forskellige motiver derfor; men jeg kan redegøre for min stilling, det kan gøres meget kort. Jeg mener, at den nuværende lovgivning udelukkende rammer de dårligst stillede i samfundet. Den kvinde, der er økonomisk godt stillet, klarer problemet og får måske endda en bedre behandling end mange af de kvinder, der får legal abort. Den kvinde, der har en høj uddannelse og i vennekredsen har en læge, kan også blive hjulpet, selv om samme læge afviser kvinderne fra arbejdspladsen — hende fra fabrikken, kontoret eller forretningen samt de unge under uddannelse — hvad der ikke er noget at sige til, for han må kende de kvinder, han hjælper, og vide, at han kan stole på dem, da det kan koste ham hans stilling samt et fængselsophold at hjælpe dem.

Kvinder, der afvises af lægerne, har kun mulighed for illegal abort; det sker i 20.000 tilfælde årligt — jeg tror personligt, at det er langt mere, end vi ved noget om. Hvorfor skal så mange kvinder blive lovbyggere, når det kan undgås ved, at vi laver loven om?

I min tidlige ungdom var jeg ude for, at en af mine arbejdskammerater, der havde fået foretaget et indgreb, døde af dette indgreb. Hun kom for sent til hospitalet; lægerne sagde: var hun bare kommet noget før! Men de var bange; hvad skulle der ske dem bagefter? Tilbage stod hendes mand og to små børn. Det gjorde et uudsletteligt indtryk på mig.

Tanken om, hvad kvinderne gennem årene har udsat sig for ved at få illegale aborter, har bekymret mig meget, idet jeg mente, det måtte være langt farligere end en legal abort. Det er et af motiverne for, at jeg går ind for fri abort. Men det er altså i al min uvidenhed, jeg har gået og troet det,

for i onsdags læste jeg i Politiken en kronik af overlæge Thorkild Vanggaard, som er sagkyndig. Han fortæller, at der ikke er grund til bekymring for de kvinder, der søger illegal abort, og skriver:

„Sandheden er, at det er sjældent, illegal abort fører til farlige komplikationer, og det skyldes formentlig, at de, der rundt omkring foretager disse indgreb, har lært sig den ret simple teknik og tager de nødvendige hensyn til hygiejne og sterilitet. Man savner simpelt hen grundlag for at føle sig overbevist om de illegale aborters farlighed. Dette argument for fri legal abort kan derfor ikke uden videre godtages.“

Her har jeg i min naivitet gået og troet gennem årene, at det var langt, langt farligere med den illegale abort. Det er det altså ikke, vi kan være ganske rolige. Så vidt overlægen.

Men ikke nok så mange sagkyndige kan overbevise mig om, at den kvinde, der søger illegal abort, ikke er under et stort nervepres. Det kunne vi høre lidt om i aftes i radioens udsendelse om teenagerlove og svangerskabslove. For øvrigt tak til radioen! Kunne den også få den gifte kvinde med børnene til at udtale sig, fik den tak én gang til. I aftes hørte vi om en ung studerende pige, der havde taget sine forholdsregler, men med et for lille pessar, og uheldet skete. Vi hørte om hendes vandring til 20 forskellige lægeværelser, og når hun kom ind, fik hun den besked hos lægen — som i mange, mange tilfælde var et yderst forstående menneske —: Jeg forstår Dem, men jeg tør ikke; kom med en indledt abort, og ingen læge vil lade Dem i stikken! Og det er jo sandt, det gør lægerne ikke, når først der er skred i det. Men hvor går den unge pige hen og får sat det i gang, for det tør lægerne altså ikke gøre, hvad vi udmærket godt forstår, for det er nemlig en hård straf, de kan få for det.

Det var altså den unge pige, der kun er sig selv. Hvad så med den gifte kone, der